

РЕШЕНИЕ

№ 5303

гр. София, 30.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 24.07.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора ЮТЕРОВ, като разгледа дело номер **2080** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано първоначално по ИСКОВА МОЛБА на А. С. Мечкарски срещу МЗХ и ОСЗГ за осъждането им за претърпени имуществени вреди от 200лв. за периода от 30.12.2010г. до 30.10.2011г., изразяващи се в пропуснати ползи от бездействието на ответниците –Общинска служба „Земеделие и гори” и Министерство на земеделието да обезщетят ищеца като наследник на Х. И. Я., съобразно решение №265 от 20.03.2001г на ОСЗГ-Нови Искър. Твърди се, че съгласно чл.19, ал.18 от ППЗСПЗЗ министърът е бил длъжен да възложи „технически дейности по проектирането на границите на имотите за обезщетяване”. Конкретно за ОСЗГ се твърди, че същата бездейства като не е съставила списък за наличната свободна земя по чл.19, ал.12 от ППЗСПЗЗ и не го е депозирала пред Министъра. Претендират се и неимуществени вреди по 300лв. за всяка година от 30.12.2006г. до 30.12.2011г. или общо 1500лв. неимуществени вреди.

С молба от 17.04.2012г. на л.86 е посочено, че вторият ответник да се счита, че е Областна дирекция „Земеделие” –С. /ОД-3/.

След становище на МЗХ – на л.88- с молба от 21.05.2012г. на л.121- адв.Д. уточнява, че ответникът - МЗХ следва да носи отговорност, доколкото не е упражнил контрол като не е дал конкретни срокове до общинските служби по чл.19, ал.10, ал.11 и ал.12 от ЗСПЗЗ.

СЛЕДОВАТЕЛНО- предявеният иск от А. С. Мечкарски е срещу Министерство на земеделието и храните - за осъждането на ответника за претърпени имуществени вреди от 200лв. за периода от 30.12.2010г. до 30.10.2011г., изразяващи

се в пропуснати ползи от бездействието на министъра да определи срокове по чл.19, ал.11, 12 и 13 от ППЗСПЗЗ, както за осъждането на ответника за неимуществени вреди по 300лв. за всяка година от 30.12.2006г. до 30.12.2011г. или общо 1500лв. неимуществени вреди.

В съдебно заседание ищецът поддържа исковата си молба чрез адв.Д..

Ответната страна-МЗХ - чрез юрк.К. –оспорва иска и моли да се отхвърли по изложените подробности в писмено становище на л.88 -съображения. Визира се, че ответникът следва да бъде само ОД-3, доколкото съгласно чл.33, ал.2 ЗСПЗЗ те има правомощия по възстановяване на земеделски земи и провеждането на аграрна политика. Конкретно за отговорността на МЗХ- се изнасят данни, че министерството с писмо изх.№66-695 от 03.02.2012г./л.97/ е изискала информация от ОД-3, която с писмо от 27.02.2012г. е разяснила фактите относно забавянето и неизпълнението на процедурите по чл.19. Посочено е, че още не е формиран окончателен коефициент за територията на СО, тъй като не са изработени всички помощни планове по реда на чл.13а от ППЗСПЗЗ и поради неприключили производства пред Техническите служби на съответните райони не е ясно каква част от имотите в урбанизираните територии са свободни.Твърди се, че първо трябва да се определи коефициент по чл.19, ал.16 от ППЗСПЗЗ, да се изготви задание, след което министерството може да предприеме съответните действия.

По делото е представено и становище на Областна дирекция „Земеделие” –С. на л.126-128 –със същите доводи, че за територията на СО не е определен коефициентът на редукция, тъй като не са изработени вс.помощни планове.

Становището на СГП е да се уважи исковата претенция като основателна, ведно с последиците от това.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК събраните и приети по делото доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

С оглед уточняването на исковите претенции и последната корекция съгласно която по молба на адв.Д. – за ответник се сочи Министъра на ЗХ и вредите се претендират от негови незаконосъобразни бездействия изразяващи се в неопределяне на срок по чл.19, ал.11, 12 и 13 от ППЗСПЗЗ- то това е конституирания ответник и съставът е приел, че предявеният иск от А. С. Мечкарски е срещу Министерство на земеделието и храните - за осъждането на ответника за претърпени имуществени вреди от 200лв. за периода от 30.12.2010г. до 30.10.2011г., изразяващи се в пропуснати ползи от бездействието на министъра да определи срокове по чл.19, ал.11, 12 и 13 от ППЗСПЗЗ, както и за осъждането за неимуществени вреди по 300лв. за всяка година от 30.12.2006г. до 30.12.2011г. или общо 1500лв. неимуществени вреди.

За неимуществените вреди с разпореждане от 09.11.2012г. е било указано на адв.Д. да подsigури свидетел, както и повторно с протоколно определение от 16.01.2013г.- съдът е дал възможност на ищеца за гласни доказателства и това указание е връчено лично. Свидетели не са доведени.

От друга страна – по делото е било изслушано заключението на в.л.инж. Р.К., което съдът напълно кредитира. Видно от същото -с Решение № 3287 от 26 април 2012 г. на Общинска служба по земеделие- П. е определено на наследниците на Х. И. Я. правото на обезщетение със земи или поименни компенсационни бонове за признато, но невъзстановено право на собственост върху 17,000 дка земеделски земи,

както следва: 8,800 дка, VIII категория, по 184 лв./ дка, на стойност 1619 лева. 7,200 дка, IX категория, по 109 лв./ дка, на стойност 785 лева. 1,000 дка, X категория, по 84 лв./ дка, на стойност 84 лева или общо: 2488 лева.

Съгласно писмо изх. № ВС-01-1576 от 19.10.2011 г., в програма F. - е отразено искане от наследниците на Х. И. Я. обезщетяването да бъде със земя в размер на 17,000 дка. При направените справки не са установено да има обезщетяване със земя. В.л., за да определи размера на пропуснати ползи – приема хипотетичен коефициент по чл.19, ал.16 от ППЗСПЗЗ. Ако се счете – същият за 1.00 – то пазарният размер на арендата, която ищецът е пропуснал да получи за земята, за която не е обезщетен и за която чака да бъде обезщетен, за ищцовия период 30.12.2010 г. до 30.12.2011 г., би бил в размер на: 870лв. при средна годишна рента 51,15лв. за 1 дка. Ако коефициентът по реда на чл. 19, ал. 16 от ППЗСПЗЗ е равен на 0.50, то пазарният размер на арендата, която ищецът е пропуснал да получи за земята за ищцовия период 30.12.2010 г. до 30.12.2011 г., би бил в размер на 435лв. Ако коефициентът по реда на чл. 19, ал. 16 от ППЗСПЗЗ е равен на 0.30, то пазарният размер на арендата, която ищецът е пропуснал да получи от декарите земя, с които не е обезщетен и за които чака да бъде обезщетен, за ищцовия период 30.12.2010 г. до 30.12.2011 г., би бил в размер на 261лв..

СЪДЪТ съобразява, че видно от писмо от зам.министъра от 03.02.2012г. от ОД-3 е поискана информация дали има мотивирани искания до Кмета на общината по реда на чл.19, а л.5 за предоставяне на земеделски земи необходими за обезщетяване, както и дали има списък по чл.19, ал.10 от ППЗСПЗЗ съставен от дирекцията. С писмо от 27.02.2012г. на л.99- от ОД-3 е отговорено, че на територията на СО не са изработени всички помощни планове по чл.13 от ППЗСПЗЗ, поради което в границите на урбанизираните територии не са проведени всички процедури по чл.13, ал.4, 5 и ал.6 и чл.11, ал.4 от ППЗСПЗЗ. От направените справки за свободни земи се сочи, че има територии, които не са годни за земеделско ползване, поради което има земи в размер на 10 095дка, а исканата земя за обезщетяване е размер на 47 709да /т.е 5-пъти повече/, което дава редуциционен коефициент 0,31, но се допълва, че той трябва да се формира за цялата територия.

Следователно- съдът прави следните изводи: безспорно всички помощни планове не са приети, както и има недостатъчно земя за обезщетяване, което означава, че следва да намери приложение чл.19, ал.16 от ППЗСПЗЗ – а именно – да има пропорционално обезщетяване, като разликата се допълни с поименни компенсационни бонове. Задължение на общинската служба по земеделие е с протоколно решение да ОПРЕДЕЛИ съотношението между стойността на предоставените за обезщетяване земи и стойността на дължимото обезщетение за общината т.е с този коефициент за общината се редуцира стойността на дължимото обезщетение със земя на всички правоимащи.

Без да се определи този коефициент – не може да се посочи колко земи би получил ищеца и колко би било допълнено с компенсационни бонове. Сигурно е, че няма да бъде обезщетен със земя в размер на 17,000 дка- така, както е поискал. Колко по-малко земя ще получи ищецът е неустановимо без да се определи визирания по-горе коефициент. На тази база и в.л. прави предположения за това какви ще са вредите, изразяващи се в пропуснати ползи. Напр. ако получи 100 % от 18дка, ако получи 50% и последен вариант при коефициент 0,30. Изложеното разкрива, че вредата, която се търси не може да се установи реално, а хипотетично, тъй като изисква действия на други органи.

Съдът съобразява, че вредите се претендират за това, че министърът не е определил срокове по чл.19, ал.11, ал.12 и ал.13 –на областните дирекции по „Земеделие”, но подобно задължение ответникът няма и както се установи самата норма включва сложен ФС /решението на общинската служба по земеделие по ал. 17, т. 1 заб.което е налично, но и протоколното решение по ал. 16, което липсва/, който не е реализиран. Конкретно, както се посочи, няма протоколно решение на ОС-3 по чл.19, ал.16 от ППЗСПЗЗ за определяне съотношението между стойността на предоставените за обезщетяване земи и стойността на дължимото обезщетение за общината. При наличието на посоченото решение - министърът има задължението да възложи техническите дейности по проектиране на границите на имотите за обезщетяване. За да се уважи исковата претенция за вреди – следва всеки един от посочените факти да се е осъществил и противоположно в нарушение на чл.19, ал.18 –министърът да бездейства като не възлага технически действия по проектирането на границите, но изложената фактическа обстановка не е налице.

Следователно- няма незаконосъобразно действие на ответника, няма вреди, които да са пряка и непосредствена последица от същото –поради което исковата претенция е неоснователна и следва да се отхвърли.

ВОДИМ СЪДЪТ на основание чл.172, ал.2, посл.пр.вр. с чл.203 АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен и недоказан искът от А. С. Мечкарски от [населено място]

срещу МИНИСТЕРСТВО НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО И ХРАНИТЕ - за осъждането на ответника за претърпени имуществени вреди от 200лв. за периода от 30.12.2010г. до 30.10.2011г., изразяващи се в пропуснати ползи от бездействието на министъра да определи срокове по чл.19, ал.11, 12 и 13 от ППЗСПЗЗ във връзка с решение №265 от 20.03.2001г на ОСЗГ-Нови Искър, както и за осъждането на ответника за неимуществени вреди по 300лв. за всяка година от 30.12.2006г. до 30.12.2011г. или общо 1500лв. неимуществени вреди.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС чрез АСС в 14-дневен срок. Преписи.

Съдия: